

Stedelijk Museum Schiedam

Op 14 mei 2022 opende het vernieuwde Stedelijk Museum Schiedam de deuren met Anne de Haij als vers aangetreden directeur. Ik spreek haar over de grootschalige renovatie en hoe dit de aanleiding vormde voor de serie *Kunst in het Trappenhuis*. De Haij vertelt: 'Tijdens de verbouwing klom ik vaak, hoogzwanger en met veiligheidshelm, de trappen van het museum op en af. Op een dag openbaarden de trappenhuisen hun ware aard: op iedere verdieping zijn prachtige ramen gevestigd die jarenlang verstopt gingen achter verduisterende schotten. Die komen uit de tijd dat het museum nog het Sint Jacobs Gasthuis (1880-1919) was. De mannen- en de vrouwenleugel

van het huidige museum verwijzen nog naar deze voormalige functie.' De Haij zag er meteen een mooie plek voor kunst in en gaf zeven hedendaagse makers, Timo Demollin, Joanna Schneider, Jennifer Tee, Iriée Zamble en Opperclaus, Femmy Otten en Zoro Feigl, de opdracht om werk te maken speciaal voor deze locatie. De Haij: 'Alleen Zoro heeft zijn werk nog niet af. Hij heeft spectaculaire ideeën, maar we moeten nog uitzoeken of die technisch haalbaar zijn.' Dat hij wel een plek krijgt is evident: 'Zoro's abstracte, inventieve installaties sluiten naadloos aan bij de traditie van het museum. Dat heeft hij ook bewezen met een succesvolle openingstentoonstelling eerder dit jaar.'

De Haij legt uit hoe de opdracht symbool staat voor de koerswijziging die ze onder haar directoraat wil doorvoeren: 'Ik wil van een huis voor de Schiedammers, naar een huis voor Schiedammers én voor kunstenaars; een museum dat jonge en mid-career kunstenaars hun eerste museale solotentoonstelling biedt.' De selectie makers voor het trappenhuis geeft hier alvast richting aan. Het maakte haar wel eens zenuwachtig, vertelt ze: 'Ik heb deze makers intuïtief gekozen. Hun werk is zo uiteenlopend dat ik bang ben geweest dat het een kakofonie zou worden.' De ingetogen installatie in keramiek en pasteltinten van Femmy Otten in het trappenhuis van de mannenleugel is inderdaad van heel andere aard dan de krachtig in strakke lijnen

Jennifer Tee, *Abstraction of a Form, Shape or Presence*, 2022, Keramiek, foto Gerrit Schreurs

Femmy Otten, *Ontklede dagen III*, 2021/2022, Marmer, tempera, foto Gerrit Schreurs

Iriée Zamble en Opperclaus, *Birds Eye View of the Works*, 2022, Muurverf, foto Gerrit Schreurs

Kunst in het Trappenhuis

en diepe kleuren opgezette muurschildering van Iriée Zamble en Opperclaus eronder. Toch bijten ze elkaar niet. Ze zijn voor die plek gemaakt en zijn niet van plan er ooit nog weg te gaan.

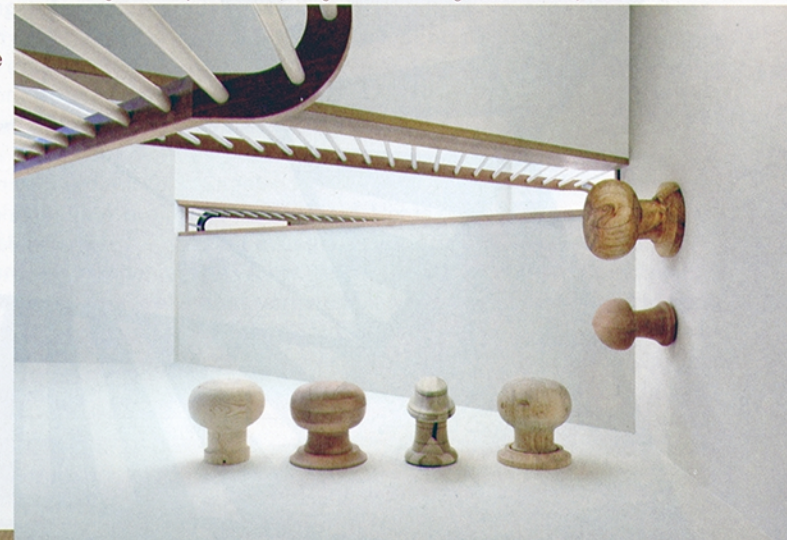
In het vrouwentrappenhuis springen de twee metershoge abstracte werken van Joanna Schneider direct in het oog. Twee panelen hangen tegenover elkaar op het bordes tussen de begane grond en de eerste verdieping. Ze lopen als een regenboog over van oranje naar blauw en van rood naar paars. Ze echoën de Zero-werken die voor het museum zo belangrijk zijn. De Haij vertelt: 'Ook voor Joanna zelf is dit een bijzonder werk. Ze studeerde af met textielwerken; ze werkt hier voor het eerst volledig abstract.' *Spectrum* laat het kleurenspectrum zien, uitgevoerd in een mix van vissertouw en draad van gerecyclede petflessen. 'Joanna zat op de academie in Den Haag en werkte veel in Scheveningen. Dat laat ze in haar werk terugkomen.' Ze vervolgt: 'Het werk reageert zo mooi op het licht: op ieder moment van de dag is het anders.' Ook hierin toont Schneider haar liefde voor de zee, de grote massa die door de schittering van het licht steeds van karakter verandert.

Tot slot staan we stil bij het werk van de Amsterdamse Timo Demollin. 'Timo is de meest conceptuele kunstenaar van het stel, en hij is de enige die wij niet hebben benaderd. Hij nam zelf contact met ons omdat hij op een veiling oude deurknoppen van het gasthuis had gekocht, en hiermee een werk wilde maken. En of dat werk dan bij ons een plek kon krijgen. Ik heb meteen ja gezegd.' Voor ons hangt een serie enorme deurknoppen uitgevoerd in verschillende vormen en houtsoorten. 'Timo werkte voor de realisatie van

de objecten samen met Rotterdamse en Schiedamse houtdraaiers. Het zijn vervreemdende, prachtige objecten geworden.' Beneden aan de trap, in de kelder, hangen de originele deurknoppen. Ze zijn terug in hun oorspronkelijke habitat, niet als gebruiksvoorwerp maar als museaal object. De titel *Turns* verwijst naar hun voormalige functie, maar ook naar de geschiedenis die erachter schuilgaat: de gedaanteverandering van gasthuis naar museum, en de vele transformaties die het museum vervolgens heeft ondergaan. Met *Kunst in het Trappenhuis* laat De Haij zien dat ze de geschiedenis van het museum durft te omarmen.

Sanneke Huisman is schrijver en curator

Timo Demollin, *Turns*, 2022, Handgedraaid platanen, vuren, lariks, iepen; CNC-gedraaid en CNC-gefreest tulpenboomhout; handgedraaid en CNC-gefreest mahonie, foto Gerrit Schreurs

Joana Schneider, *Spectrum*, 2022, Vissertouw, draad van gerecyclede petflessen, foto Gerrit Schreurs